



מכובדות אקדמית

בניין המינהלה, אוניברסיטת ת"א

אדריכלים - משה אמריו, אלי מאוס

פרוייקט - מ. עצמון אדריכל האוניברסיטה

עיצוב פנים - י. אלדן

עיצוב נוף - שלמה אהרונסון



בניין המינהלה של אוניברסיטת תל-אביב, ע"ש אייזיק גוטמן, משתרע על שטח של כ-4,000 מ"ר, בשניים עד ארבעה מפלסים, ומרכז בתוכו את מירב הפונקציות של ניהול אקדמי ואדמיניסטרטיבי של האוניברסיטה.

הבניין מהווה נידבך חשוב בפרוייקט מיתחם-הסנאט של האוניברסיטה. עקב מעמדו הציבורי והייצוגי של מיתחם זה, ובהיותו חוליית קשר בין הקמפוס הקיים לבין התפתחותו לכיוון מזרח, לאיזור שייך-מוניס, הכריזה הנהלת האוניברסיטה בשנת 1989, בשיתוף עם אגודת האדריכלים, על תחרות פומבית בין אדריכלים. עקרונות התכנון של בניין המינהלה הם פועל-יוצא מעיצוב המיתחם כולו ומהגיאוטרפיה הנובעת ממנו. הארקאדות המקיפות את הכיכר משתלבות בחלקי הבניין הפונים לכיכר ומובילות אל הרוטונדה המהווה את מוקד הבניין. איתורו של בניין המינהלה בסמוך לבניין ההנדסה ע"ש וולפסון,

שתוכנן על-ידי האדריכל לואי קהאן, חייב התייחסות בתכנונו הן מבחינת עיצוב המאסות של הבניין, החזיתות, וצורת ישיבתו על הקרקע, והן מבחינת גווני הציפוי של הבניין. הבניין מחופה באריחי-אבן מודולריים מרובעים של אבן מונוליטית בהירה. צורת ההנחה של האבן מצהירה על שימוש האבן כחומר ציפוי בלבד. האבן שנבחרה מצטיינת במבנה המונוליטי שלה ובצבעיה הבהיר, כאשר עיבוד ה"מוטבה" יוצר טקסטורה עדינה, מוריד את הבוהק של האבן ותורם להבהרת הגוון עד כדי הלבנתה.

האתגר הגדול ביותר בתכנון בניין המינהלה באוניברסיטה הוא ההתמודדות באופן ובמרכיבים המעניקים את הדימוי הנכון לבניין. השתרעותו של הבניין משתלבת בטקסטורה הכללית של בניין האוניברסיטה ובממדי בניינה. מאידך צורת התפתחות הנגישות אל הבניין והאלמנטים הארכיטקטוניים המרכיבים אותו מעניקים לו מימד של ייחוד ומכובדות מעבר לבניין משרדים רגיל.

כמו-כן, היתה שאיפה שלבניין המינהלה יהיה קשר ברור אל הבנייה הנוכחית וקנה-המידה של הבנייה התל-אביבית בשנותיה היפות. ההרכבים הגיאומטריים של עיצובו, המשקפים את תפקודיו, הצבע שלו, והשתלבותו בכיכר-הסנאט ובמדרונות הירוקים סביבו, תורמים לדימוי זה.

הבניין מורכב משני אגפים עיקריים: האגף הלינארי: נשען על הארקאדה הצפונית, מכיל בעיקר חדרי-משרדים, קבלת-קהל ולשכות. האגף המרובע מתפתח סביב הרוטונדה והכניסות המתפתחות סביבה. באגף זה מרוכזות בין היתר, לישכות הנשיא, המנכ"ל, חדרי-הישיבות, המבואות של הקומפוזיט וכיו"ב. גליל של קיר-מסך החודר את המבנה המרובע חושף אותו לצופים ולכניסה מדרום, בעוד המירקם של מבנה הרוטונדה משלים את הקשר בינו ובין כיכר-הסנאט לצפון-מזרח.

הרוטונדה, הממוקמת במוקד הבניין, עוצבה כחלל שמשביבו מתפתחת באופן ספיראלי תנועת הכניסה אליו, מכיכר-הסנאט ומהחניון. היא מהווה איזור-בניים ומבואה-אורבאנית בין המרחב הציבורי הפתוח - כיכר הסנאט - לבין השטחים הפונקציונאליים של הבניין עצמו. אל חלל זה מובילות הארקאדות המקיפות את הכיכר, והמעבר דרכו יוצר הדרגתיות לתהליך הכניסה לבניין, תוך מבטים הדדיים בין האגפים העיקריים, ובינו לבין הסנאט.

